

**Hırsızlar,
Mucit Babam
ve
Sevimsiz Halam**

HIRSIZLAR, MUCİT BABAM VE SEVİMSİZ HALAM

Orijinal Adı: Baddies, Beasties
and a Sprinkling of Crumbs!

Yazarı: Tracey Corderoy

İllüstrasyonlar: Ali Pye

Genel Yayın Yönetmeni: Meltem Erkmen

Çeviri: Sibel Coşar

Editör: Emirhan Burak Aydın

Düzenleme ve Kapak Uygulama:

Nurhan Seyrekbasan

1. Baskı: Temmuz 2015

ISBN: 978-605-173-024-0

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

@ Tracey Corderoy, 2013

@ İllüstrasyonlar Ali Pye, 2013

Türkçe Yayım Hakkı: Kacalı Ajans aracılığı ile
© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. ve San. Ltd. Şti.

Baskı ve Cilt: Kitap Matbaacılık

Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı / İstanbul

Tel: (0212) 482 99 10 (pbx) Fax: (0212) 482 99 78

Sertifika No: 16053

Yayımlayan:

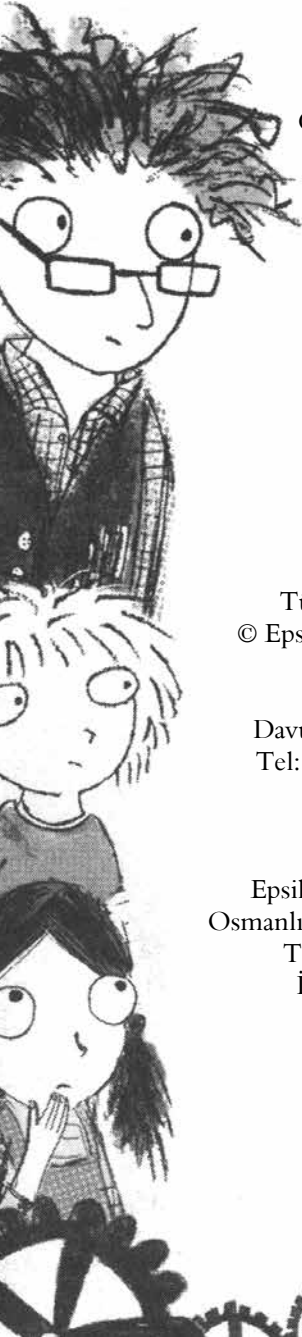
Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. ve San. Ltd. Şti.

Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi 18/4-5 Taksim / İstanbul

Tel: (0212) 252 38 21 Faks: (0212) 252 63 98

İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com

e-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

Hırsızlar, Mucit Babam ve Sevimsiz Halam

Tracey Corderoy
İllüstrasyonlar: Ali Pye

Çeviri: Sibel Coşar

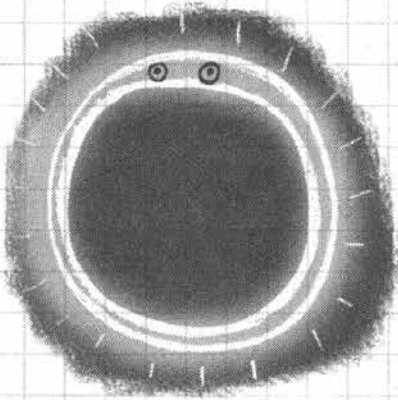
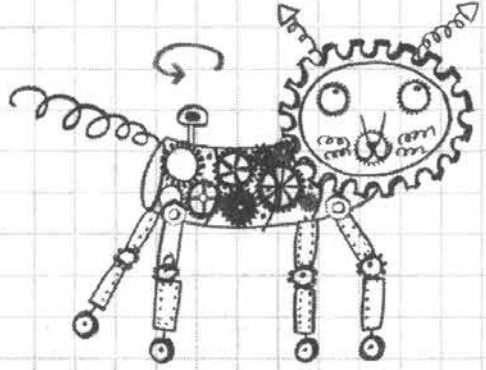
©psilon®

İcatlar 384- 389

Şekil 384 Çarklı

Martha için
yapılmış saat
mekanizmalı kedi
ve evcilleştirilmiş.

Şekil 385. Rudolf

Katı maddeler üzerinde
delik yapabilmek için
parlak mavi, oresans
ışıklı yuvarlak çerçeve.
Çerçeve çekildiğinde
delik kendiliğinden
kapanıyor.

Şekil 386. Dön-Dur

istediğiniz aromada meyve
suyu yapabilirsiniz.
Sütünü koy ve
programlamanız yeterli.

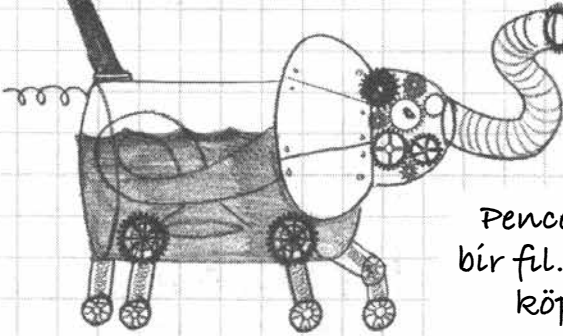
Şekil 387. Gıdak

Yumurtaları pişirmek için fırın (kaynatır, haşlar veya kızartır). Yumurta hazır olduğunda öter. Kanat ve kuyrukları oynar.

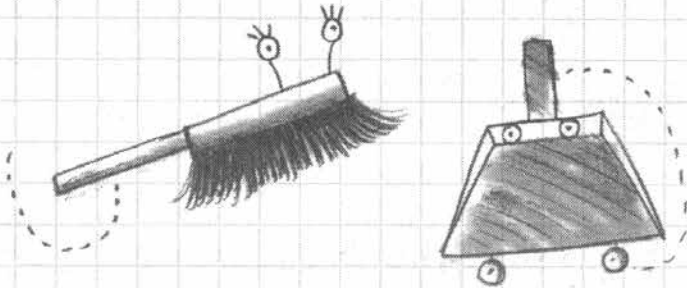

Şekil 388. Wilma

Pencere temizleyen bir fil. Hortumundan köpükler çıkar.

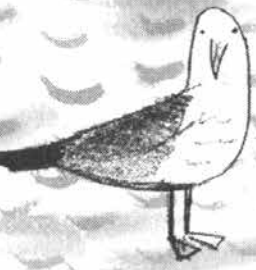

Şekil 389. Betram ve Bella May

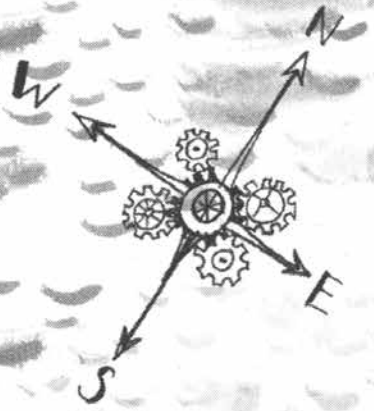

Otomotik çalışan tekerlek ve kılları olan, süper hızlı temizleme fırçası ve farası.

Henrig Crumb'ın eşyalarıdır.

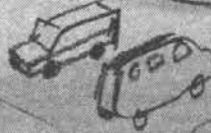
Eski kale

Yol

Seathistle
Sokağı

Puddleton
Caddesi

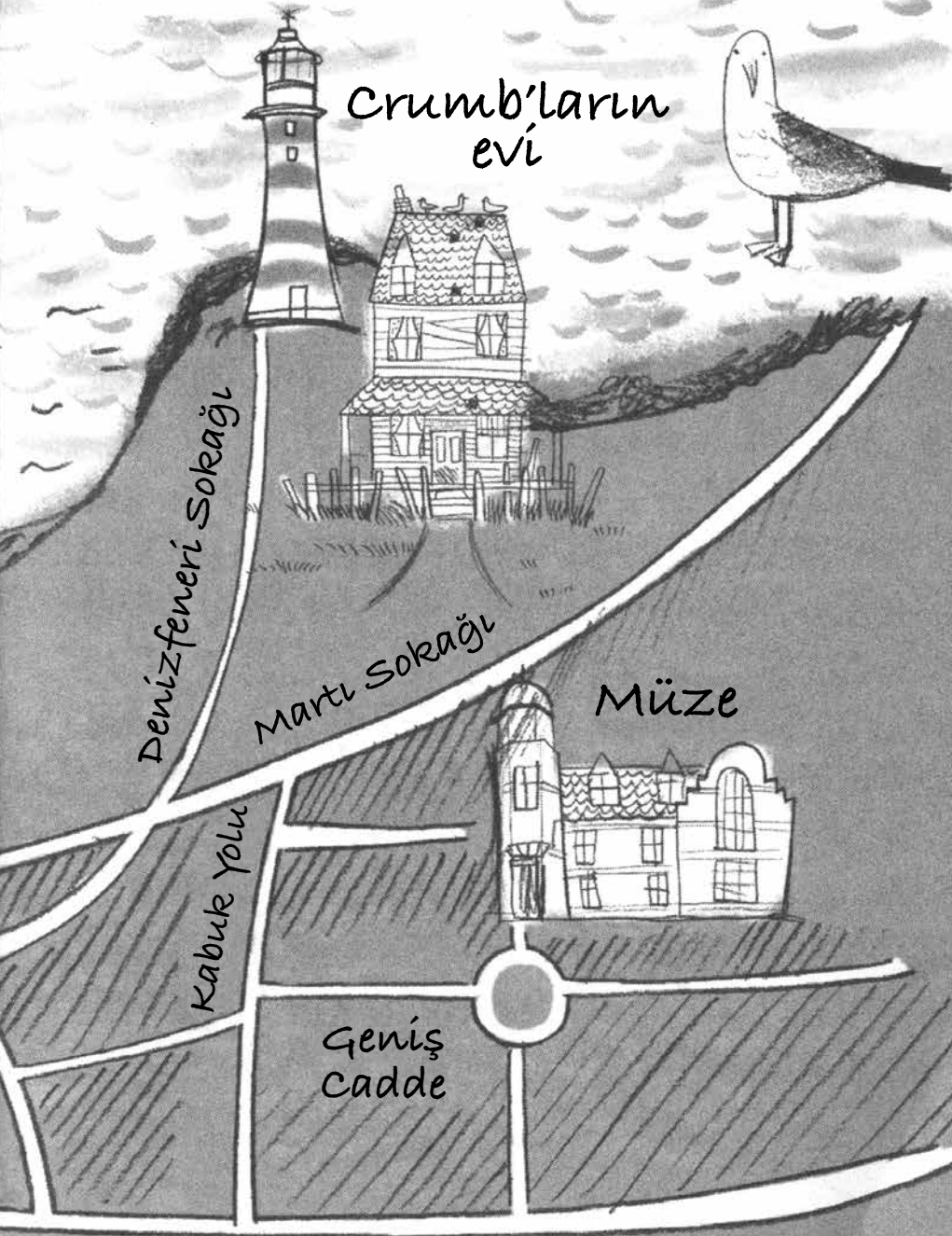

Kumsal
Park Yeri

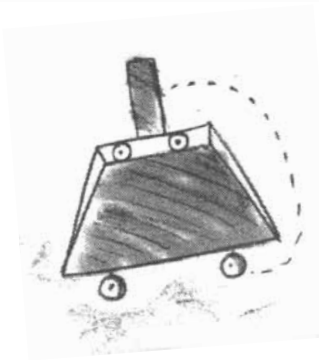
Kipperjack Sokağı

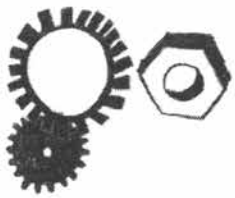
Rum
Sokağı

Sharkstooth Körfezi

Bölüm bir

Martha, Otto ve Scarlett Crumb epey sıradışı çocuklardı.

Martha neredeyse on bir yaşındaydı ve Crumb'ların en büyüğüdü. Açık renk cildi, yenmiş tırnakları ve devamlı iki taraftan örülü, kahverengi saçları vardı. Ve sürekli endişeliydi.

Mikroplar, ateş, seller, vebalar... Her şey hakkında endişeleniyordu. Hiç unutmaya da,

ödevini yapmayı unutmaktan endişeleniyordu. Hatta neredeyse *endişelenmekten* bile

endişeleniyordu. Fakat **Mart-ha** en çok ailesine bir şey olacak diye endişeleniyordu.

Martha hayatını bir şekilde emniyete almak ve şans getirmesi için ellerinin üzerinde durur ve tüylerden küçük çeşitli şekiller yapardı.

Bu şanslı tüylerin, ailesini kötü şeylerden ve kötü insanlardan (hatta ne zaman nereden çıkacağını bilemeyeceğiniz sivri kulaklı, pis goblinlerden bile) koruyacağını düşünüyordu. Hatta gergin anlarında sinirlerini yatıştırmak için **Mutlu Kelimeler Kitabı**'na, mutlu kelimeler yazıyordu.

Otto Crumb ise dokuz yaşındaydı. Kumral saçlı zayıf bir çocuktuktu, bir keresinde saçlarını kazıtmıştı ama sonra uzadılar. Otto'nun büyük, solgun mavi renk gözleri ve tıpkı Martha gibi çok açık renk cildi vardı.

Otto, bir polisiye dizisinin baş kahramanı olan Montague Plum'ın büyük hayranıydı. Tüm bölümleri belki yüzlerce defa izlemesine rağmen hiç bıkmazdı.

Plum gibi Otto da yanında **Suç Çözme Defteri** taşıyordu. Sokağa girip çıkan, gözlerinin içine bakan ve biraz garip görünen kişileri bu deftere not ederdi.

Crumb alesinin en küçüğü Scarlett, altı buçuk yaşındaydı. İsteddiği şekle giren kıvrıkcık, kızıl renk saçları, burnunun etrafında çilleri ve son olarak da üç tane sallanan dişi vardı.

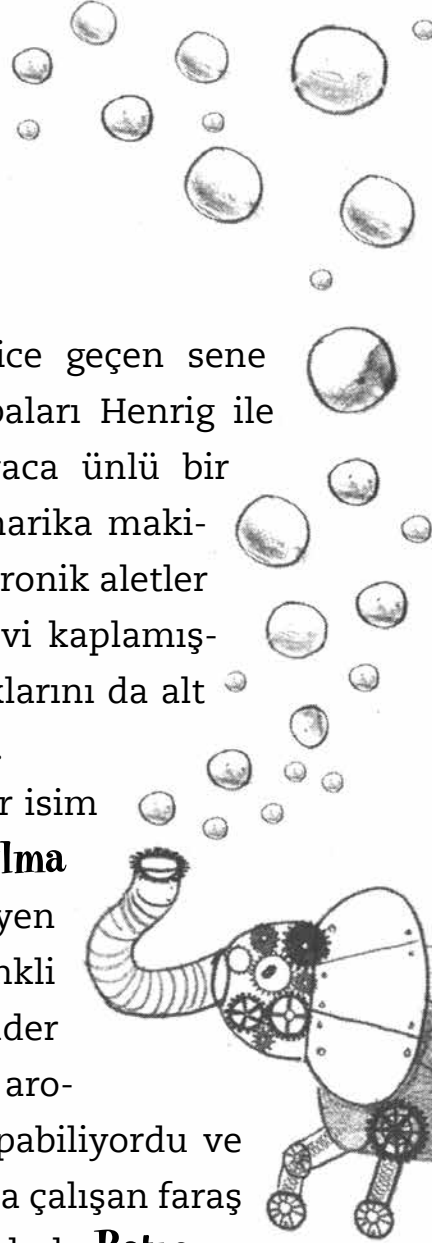
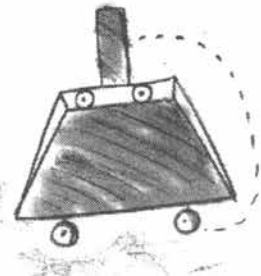
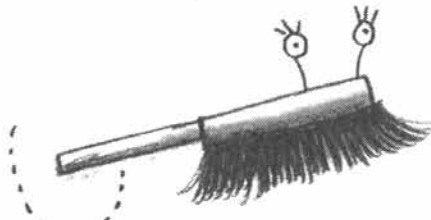
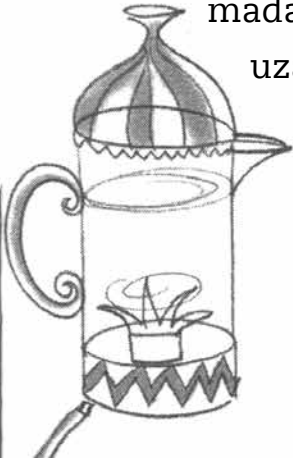
Saçları gibi **Scarlett** de istediği şekle giriyordu. Cesaretli ve korkusuzdu ve karatede bir numaraydı. Yağmurda fıstık ezmesi ve reçelli sandviçler yer, postacıya, posta deliğinden bakıp bir yengeç gibi ona çimdik atardı.

Çocukların annesi Clarice geçen sene vefat etmişti ve artık babaları Henrig ile yaşıyorlardı. Henrig dünyaca ünlü bir mucitti. Geçmişte birçok harika makine ve evde kullanılan elektronik aletler keşfetmişti. İcatları tüm evi kaplamıştı, koymaya yer bulamadıklarını da alt kattaki kilere koyuyorlardı.

Çocuklar tüm icatlara bir isim bulmuşlardı. Mesela **Wilma** vardı, pencereleri temizleyen fil şeklinde bir robottu, renkli köpükler çıkarıyordu. Blender **Dön-Dur** da istediğiniz aro-

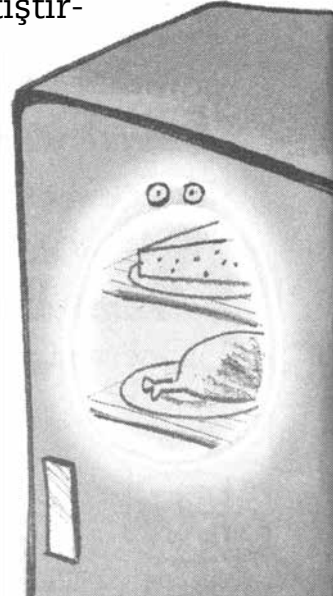
mada meyve suyu yapabiliyordu ve uzaktan kumandayla çalışan faraş ile süpürgenin adı da **Betram ve Bella-May**'di.

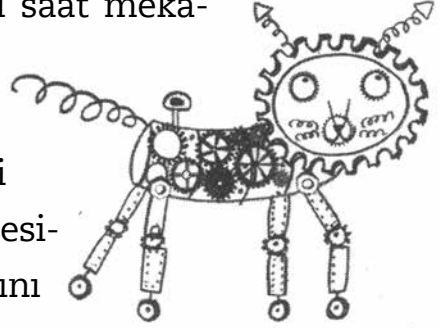
Fakat en iyileri **Rudolf**'tu. Rudolf'un görüntüsü pek güzel değildi, fakat çok faydalı bir icattı. Rudolf teknik şekilde söylemek gerekirse Ultrasonik Yanlış Yerleřtirme erçevesi idi. Daha basit tabiriyle ise sihirli bir delik açma makinesiydi.

Rudolf parlak mavi, florasan bir çemberden ibaretti. Kaybolmaması için katlanıp bir kutunun içine konabiliyordu. Fakat açıldığında bir frizbi gibi yusuvarlaktı. Rudolf duvara konduğunda tuğlaların düşmesini ve içinden geçilebilecek bir delik açılmasını sağlıyordu.

Rudolf, başka yerlere de delik açabiliyordu. Buzdolabının kapısına (atıştırmalıklara daha çabuk ulaşmak için), mutfak dolaplarına (bardak ve tabakları kolayca alabilmek için) ve elbise dolaplarına (kıyafetleri süper hızla toparlayabilmek için)... Hemen hemen her yerde delik açabiliyordu.

Bir de **Çarklı** vardı. Henrig'in, Martha be-
bekken onun için yaptığı saat meka-
nizmasından yapılmış
bir kediydi. Çarklı birçok
yönden sıradan bir kedi
gibiydi, okşanmayı ve çenesi-
nin altının gıdıklanılmasını
seviyordu ve çoğu zamanını
uyuyarak geçiriyordu. Fakat sıradan bir kedi
gibi görünmüyordu. Tüyler yerine tellerden
yapılmıştı. Çarklı, Martha'yı çok seviyordu, fa-
kat yabancılardan hoşlanmıyordu.

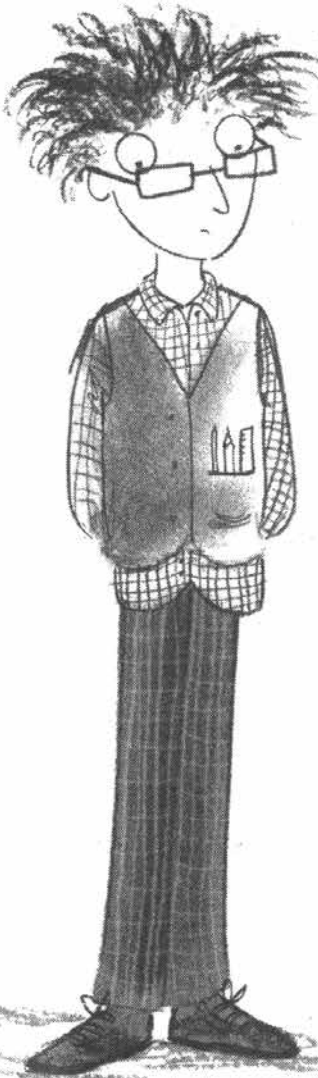

Crumb ailesi, Sharkstooth Körfezi'nin
eteklerinde, Deniz Feneri Sokağı'nda yaşı-
yorlardı. Sokaktaki diğer evlerin rengi sarı-
dan açık pembeye kadar değişiklik gösteri-
yordu, gökkuşağı renklerindeydi ve bahçele-
ri de muntazam şekilde çimlenmiş ve çeşitli
bitkiler ekilmişti. Ve bir zamanlar mutlu ol-
dukları günlerde Crumb'ların evi de nane ye-
şili rengine boyanmıştı.

Fakat artık evin boyası dökülüyordu ve bahçedeki otlar Otto'nun saçları gibi uzamıştı.

Eskiden, **Henrig** bunlarla ilgilenirdi, fakat bu yıl pek kendinde değildi. Henrig hep dağınık görünürdü ve garip çoraplar giyerdi. Gömlekleri ve yelekleri, giydiği pantolonuna uymuyordu. Fakat Clarice öldüğünden beri, Henrig Crumb'ın kalbi de dağınıktı. Hangi günde oldukları gibi küçük şeyleri ve Noel'in gelişi gibi büyük şeyleri unutuyordu!

Bir süreliğine icat yapmayı bile bırakmıştı. Fakat aylar geçtikçe, ödenmemiş faturalar onu çalışmaya zorlamıştı.

Ve bugün de son doksan günde olduğu gibi çalışma odasına kapanmış, önemli bir şeyler üzerinde çalışıyordu. Şehrin müze müdürü tarafından, *kırılmayan*, muhteşem bir kasa yapması için görevlendirilmişti. Üç gün sonra paha biçilmez bir eser müzeye getirelecek ve Henrig'in kasesi içinde sergilenecekti. Bu eser saf altından yapılmış bir fil heykeliydi ve bir kedi ebatlarındaydı, çevresi *milyonlar* değerindeki değerli taşlarla süslenmişti.

Henrig'in kasa üzerinde birkaç kontrol daha yapması gerekiyordu. Babaları çatı katındaki odada çalışırken, çocuklar kendilerine kahvaltı hazırladılar. Bu durumda, okul tatilinin ilk günü olması dışında tuhaf olan bir şey yoktu.

“Peki,” dedi Otto esneyerek, “sizce babam okulların kapandığını hatırlayacak mı?”

Çocuklar, genellikle babalarına kahve ve

gazete götürdükten sonra okula gitmek için hazırlanırlardı. Şimdiyse önlerinde yapacak bir şeylerinin olmadığı altı hafta vardı.

“Hayır,” dedi Scarlett. “Muhtemelen unuttu. Yarısı çiğnenmiş sakızıma iddiaya girerim ki alışverişe gitmeyi de unutmuştur.” Sonra da cebinden çiğnenmemiş yarım sakızı çıkardı.

Evde yiyecek bir şeylerin olmadığını düşünmek, Martha’yı çıldırttı. “Alışverişe gitmeyi unuttu mu? Açlıktan öleceğiz!” dedi ağlamaya başlayarak.

Otto kardeşini umursamayarak, sepetten üç yumurta alıp Gıdak ve Pişir’in yanına gitti. “Kimler yumurta istiyor? Yiyecek bir şeyler varken yesek iyi olur.”

“Ben!” diye bağırdı Scartlett.

“Ben de lütfen,” dedi Martha. “Fakat iyi piştiklerine emin ol. Pişmemiş yumurta, önce insanı yeşil renge çevirir, sonra da öldürür.”

Gıdak ve Pişir (veya kısaca Gıdak) metalden yapılmış, karnında fırını olan bir tavuktu ve yumurtaları tam kıvamında pişiriyordu. Otto ilk yumurtayı Gıdak'ın karnına fırlattı ve pişip pişmediğini anlamak için

GIDAK!

sesinin çıkmasını bekledi.

Bir dakika sonra Gıdak'ın kanatları uçuşmaya başladı.

“İlk yumurta hazır!” diye bağırdı Otto. “Tabaklarınızı getirin.”

Martha çabucak bir tabak aldı ve mükemmel şekilde pişmiş yumurtayı Gıdak'ın karnından çıkarıp ikincisini koydu.

Yumurtalar pişerken Scarlett de ekmek kızartıyordu. Gelişigüzel şekilde ekmeklere yağ sürdü ve her tabağa bir dilim koydu.

“Kahvaltıdan sonra kumsala gitmeliyiz,” dedi Scarlett, yemeklerini yemek için oturduklarında. “Avustralya’ya kadar giden bir tünel kazacağım ve tatilimi, orada timsah avlayarak geçireceğim!”

